bonis opibus iugiter p̄stet esse inten
tum ꝑ ih̄m xp̄m filium tuum. Amen

Qd̄ nosipsos abnegare et cri
stum imitari debemus ꝑ crucē
Ca.lxi

Fili quantū a te vales exire:
tantū in me poteris transire
Sicut nihil foris ꝯcupiscere
internā pacē facit: sic se interius re-
linquere deo coniūgit. Uolo te addi
scere ꝑfectā abnegationē tui in volū
tate mea sine ꝯtradictiōe et querela
Sequere me: ego sum via. veritas ⁊
vita. Sine via non itur. sine veritate
non cognoscitur: sine vita non viuit̄
Ego sum via quā sequi debes. veri-
tas cui credere debes: vita quā spe-
rare debes. Ego sū via inuiolabilis
veritas infallibilis: vita intermina-
bilis. Ego sum via rectissima. veritas
suprema: vita vera. vita beata. vita

increata. Si manseris in via mea. co
gnosces veritatem: et veritas libera
bit te et app̄hendes vitam eternam.
Si vis ad vitam ingredi serua man
data. Si uis veritatem cognoscere.
crede mihi. Si vis ꝑfectus esse: ven-
de oīa. Si vis esse discipulus meus:
abnega temetipsū. Si vis btām vitā
possidere p̄sentem vitā ꝯtemne. Si
vis exaltari in celo: hūilia te in mun
do. Si vis regnare mecū: porta cru-
cem mecum. Soli em̄ serui crucis in
ueniūt viam btitudinis et vere lucis
Dñe ihesu xp̄e qꝛ arta est via tua et
mdo despecta dona mihi tecū mdi
despectum imitari. Non em̄ maior
est feruus dño suo: nec discipulus su
per magistrū. Exerceat̄ seruus tuus
in vita tua. quia ibi est salus mea et
sanctitas vera. Quicqd extra eam le
go vel audio: non me recreat nec de
lectat plene. Fili qꝛ hec scis et legi-

sti oia beatus eris si feceris ea. Qui
bꝫ mandata mea et seruat ea. ipe est
qui diligit me. et ego diligam eum ⁊
manifestabo ei meipsum: et faciam
eum ꝓsedere mecum in regno patris
mei. Dñe igit sicut dixisti et ꝓmisisti
si vtiqꝫ mihi ꝓmereri ꝓtingat. Su-
scepi de manu tua crucē: portabo eā
vsqꝫ ad mortē sicut imposuisti mihi.
Uere vita boni monachi crux est: et
dux paradisi. Inceptum est: retro ab
ire non licet. nec relinquere oportet
Eya fratres ꝓgamus simul ibus erit
nobiscum. Propter ibm suscepimus
hanc crucem: ꝓpter ibm ꝓseuerem⁹
in cruce. Erit adiutor nr qui est dux
noster et precessor. En rex noster in-
greditur ante nos. qui pugnabit pro
nobis. Sequamur virilit. nemo me
tuat terrores: simus parati mori for
titer in bello. nec inferamus crimen
glorie nostre vt fugiamus a cruce.

Quod homo non sit nimis de-
yectus qñ in aliquos labitur ꝺ
fectus Ca. lxii

Tili magis placent mihi pa-
tientia ⁊ humilitas in aduer
sis: q̃ꝫ multa ꝯsolatio et de-
uotio in ꝓsperis. Ut quid te ꝯtristat
paruũ factũ ꝯtra te dictum? Si am-
plius fuisset. cõmoueri nõ debuisses
sed nunc dimitte transire. non est pri
mum nec nouũ. nec vltimũ erit si diu
vixeris. Satis virilis es: q̃ꝫdiu nil
obuiat aduersi. bñ etiã ꝯsulis. et ali-
os nosti roborare verbis: sed cuꝫ ad
ianuam tuã venit repentina tribula
tio: deficis consilio et robore. Atten
de magnam fragilitatem tuam quã
sepius experiris in modicis obiec-
tis. Tamen pro salute tua ista fiunt.
Cum hec ⁊ similia contingunt. Pone
vt melius nosti. ex corde et si te teti

git: non tñ deijciat nec diu implicet: Ad minus sustine patienter. si nõ potes gaudenter. Etiam si minus libent audis et indignationẽ sentis: Reprime te. nec patiaris aliquid inordinatum ex ore tuo exire vñ paruuli scãdalisent. Cito ꝯquiescet cõmotio excitata: et dolor internus reuertente gr̃a dulcorabit. Adhuc viuo ego dicit dñs. iuuare te ꝑatus et solito amplius consolari: si confisus fueris mihi ⁊ deuote inuocaueris. Animequior esto: et ad maiorem sustinentiam accingere. Non est totum frustratuꝫ si te sepius percipis tribulatum vel grauiter tentatum. Homo es et non deus: caro es et non angelus. Quomodo tu posses semꝑ in eodeꝫ statu virtutis ꝑmanere: quando hoc defuit angelo in celo et primo homini in paradiso: qui non diu steterunt? Ego sum qui merentes erigo sospitate: ⁊

suam cognoscentes infirmitatem ad
meam pucho diuinitatē. Dñe bene-
dictum sit verbum tuum: dulce super
mel et fauū ori meo. Quid facerē in
tantis tribulationibus et angustijs
meis: nisi me ꝓfortares tuis sanctis
sermonibus? Dūmodo tandē ad por
tuz salutis pueniā. quid cure est que
et quanta passus fuero? Da finez bo
num. da felicem ex ß mōo transitum
Memento mei deus meus: ⁊ dirige
me recto itinere in regnū tuū. Amen

De altioribus rebus et occultis iudicijs dei non scrutandis Ca. lxiii

Ili caueas disputare ō altis
materijs: ⁊ de occultis dei iu
dicijs. Cur iste sic relinquitur
et ille ad tantam gratiam assumitur
cur etiam iste tantum affligitur et il-
le tam eximie exaltatur: Ista omnez

humauam facultatē exced[illegible]nt. nec ad
inuestigandū iudiciū diuinū vlla ra-
tio p̄ualet vel disputatio. Qñ ḡ hec
tibi suggerit inimicus vel etiā quidā
cariosi inquirunt hoīes: responde il-
lud ꝓphete. Justus es dñe: et rectuz
iudiciū tuū. Et illud: Judicia dñi v̄a
iustificata in semetipa. Judicia mea
metuenda sunt nō discutienda. quia
humano intellectui sunt incomp̄hen
sibilia. Noli etiam inquirere vel di
sputare d̄ meritis sanctoꝝ: quis alio
sanctior aut quis maior fuerit in re-
gno celorum. Talia generant sepe li
tes ⁊ contentiones inutiles: nutriunt
quoqꝫ sup̄biam et vanam gloriam.
vnde oriuntur inuidie ⁊ dissensiones
dum iste illum sanctum et alius aliū
conatur superbe preferre. Talia au
tem velle scire et inuestigare. nulluz
fructū afferunt. sed magis sanctis di
splicent: qꝛ nō sum deus dissensionis

ſed pacis que pax magis in humili-
tate vera q̃z in ꝓpria exaltatione cõ
ſiſtit. Quidã zelo dilectionis trahun
tur ad hos vel ad illos ampliori af-
fectu: ſed humano potius q̃z diuino.
Ego ſum qui cunctos ꝓdidi ſanctos.
ego donaui gr̃am. ego p̃ſtiti gloriaz
ego noui ſingulorꝫ merita. ego p̃ueni
eos in bñdictõnibus dulcedinis mee
ego p̃ſciui dilectos ante ſecula. ego
eos elegi de mundo: non ipſi me pre
elegerunt. ego vocaui ꝑ gr̃am. attra
xi ꝑ miſcõiam. ego ꝓduxi eos ꝑ ten-
tationes varias. ego infudi conſola
tões magnificas. ego dedi pſeueran
tiam: ego coronaui eorꝫ patientiam.
ego primum et nouiſſimũ agnoſco.
ego omñs ineſtimabili dilectione am
plector. ego laudandus ſum in omni
bus ſanctis meis. ego ſupꝫ oia bñdicẽ
dus ſum et honorandus in ſingulis:
quos ſic glorioſe magnificaui et pre

destinaui sine vllis prec[illegible]entibus ꝓ
prijs meritis. Qui ḡ vnū ꝺ minimis
meis ꝯtempseris. nec magnū hono-
rat: qꝛ pusillū ⁊ magnum ego feci. Et
qui derogat alicui sanctoꝝ: derogat
mihi et ceteris omnibus in regno ce
lorum. Oīs vnum sunt ꝑ charitatis
vinculum: idem sentiūt. idem volunt
⁊ oīs in vnū se diligunt. Adhuc aūt
qꝺ multo altius est. plus me q̄ꝫ se et
sua merita diligunt. Nam supꝛa se
rapti et extra ꝓpꝛiam dilectionē tra
cti: toti in amorē mei ꝑgunt. in quo ⁊
fruitiue quiescunt. Nihil est qꝺ eos
auertere possit aut deprimere: quip
pe qui eterna veritare pleni. igne ar
descūt inextinguibilis charitatis. Ta
ceant igitur carnales ⁊ aīales hoīes
de sanctorum statu disserere: qui nō
norunt nisi pꝛiuata gaudia diligere.
Demunt et addunt ꝓ sua inclinatōe.
non ꝓut placꝫ et'ne veritati. In mul

tis est ignorantia. eorũ maxime qui
parum illuminati raro aliquẽ pfecta
dilectione spirituali diligere norunt
Multi adhuc naturali affectu ⁊ hũa
na amicitia ad hos vel ad illos tra-
hunt: et sic in inferioribus se hũt ita
et de celestibus imaginant. Sed est
distantia incompabilis que impfecti
cogitant et que illuminati viri p re-
uelationẽ supnaz speculant. Laue g̃
fili de istis curiose tractare que tuaz
sciam excedunt: sed ß magis satage
et intende vt vel minimus in regno
dei queas inueniri. Et si qspiã sciret
qs alio santior esset: vel maior habe
ret in regno celoꝝ: qd ei hec noticia
pdesset. nisi se ex hac cognitione co
ram me humiliaret. et in maiorẽ no
minis mei laudem exurgeret? Mul-
to acceptius deo facit. q de pcõrum
suoꝝ magnitudine et virtutũ suaꝝ p
uitate cogitat et q̃ longe a sanctorũ

ꝑfectione distat: q̃ꝫ is qui de eoꝝ ma
ioritate vel prauitate disputat. Me
lius est sanctos deuotis p̃cibus et la
chrimis exorare et eoꝝ gloriosa suf
fragia hũili mente implorare: q̃ꝫ eo-
rum secreta vana inquisitione ꝑscru
tari. Illi bñ ⁊ optime ꝯtentant̃ si ho
mines scirẽt ꝯtentari et vaniloquia
sua compescere. Non gloriant̃ de ꝓ
prijs meritis. quippe qui sibi nil bo-
nitatis ascribũt. sed totum mihi: qm̃
ipsis cũcta ex infinita charitate mea
donaui. Tanto amore diuinitatis et
gaudio supeffluenti replent̃: vt nihil
eis desit glie. nihilqꝫ possit deesse fe
licitatis. Omnes sancti quanto altio
res in gloria: tanto humiliores in se
ipsis: et mihi viciniores et dilectio-
res existunt. Ideoqꝫ habes scriptum
qꝛ mittebant coronas suas ante de-
um et ceciderunt in facies suas corã
agno: ⁊ adorauerũt viuentẽ in secula

seculorum. Multi querunt quis ma
ior sit in regno dei: qui ignorant an
cum minimis erunt digni computari
Magnum est vel minimū esse in ce-
lo vbi omnes magni sunt: qꝛ omnes
filij dei vocabunt̄ et erunt. Minimꝰ
erit in mille: ⁊ peccator centū annoꝝ
morietur. Cum eñ quererent discipuli
quis maior esset in regno celoꝝ tale
audierunt responsum. Nisi ꝯuersi fu
eritis et efficiamini sicut paruuli: nō
intrabitis in regnū celorum. Quicun
q̄ ḡ humiliauerit se sicut paruulus
iste: hic maior est in regno celorum.
Ue eis qui cum paruulis humiliare
se sponte dedignant̄: qm̄ humilis ia
nua regni celestis eos non admittet
intrare. Ue etiam diuitibus qui hñt
hic consolationes suas: quia paupe
ribus intrantibus in regnum dei sta-
bunt foris eiulātes. Gaudete hūiles
⁊ exaltate paupes: qꝛ vr̄m est regnū

dei. si tamen in veritate ambulatis.

Qd oīs spes et fiducia in solo deo est figenda Ca.lxiiii

Domine que est fiducia mea quam in hac vita habeo: aut qd maius solatium meuꝫ ex oībus apparentibus sub celo? Non ne tu dñe deus meus cuius miscdie non est numerus? Ubi mihi bene fuit sine te: aut qñ male esse potuit pñte te? Malo paup esse ꝓpt te: q̃ꝫ diues sine te. Eligo potius tecum in terra pegrinari q̃ꝫ sine te celum possidere Ubi tu ibi celum: atqꝫ ibi mors et infernus vbi tu non es. Tu mihi in desiderio es: et ideo post te gemere et clamare ⁊ exorare necesse est. In nullo deniqꝫ possum plene confidere q in necessitatib⁹ auxilief opportunis nisi in te solo deo meo. Tu es spes mea et fiducia mea: tu ꝯsolator me⁹

et fidelissimus in omnibus. Omnis que
sua sunt querunt. tu salutē meā et p
fectū meū solūmodo p̄tendis: et oia
in bonū mihi puertis. etiā si varijs tē
tationibus et aduersitatibus expo-
nas: Hoc totum ad vtilitatez meam
ordinas: q mille modis dilectos tu-
os pbare psueuisti. In qua pbatio-
ne non minus diligi debes et lauda-
ri: q̄z si celestibus psolationibus me
repleres. In te ergo dñe deus pono
totā spem meā et refugiuz. in te oēm
tribulationē et angustiā meā pstituo
qz totū infirmū et instabile inuenio
quicqd extra te pspicio. Non enim p-
derunt multi amici. neqz fortes auxi
liarij adiuuare poterunt. neqz pru-
dentes psiliarij responsū vtile dare
neqz libri doctorum psolari. nec ali-
qua p̄ciosa substātia liberare. nec lo
cus aliquis secretus pturari: si tuipe
nō assistas. iuues. pfortes. psoleris

instruas: et custodias. [illegible]a naq; que
ad pacem videnť esse ⁊ felicitatē ha
bendam: te absente nihil sūt: nihilq;
felicitatis in veritate ꝓferunt. Finis
ḡ oīm bonorum et altitudo vite ⁊ p
funditas eloquior tu es: et in te sup
omnia sperare fortissimus solatium
seruorū tuor. Ad te sunt oculi mei.
in te ꝓfido deus meus misericordia
rum pater. Benedic et sanctifica ani
mam meam bñdictione celesti: vt fiat
habitatio sancta tua et sedes eterne
glorie tue: nihilq; in templo tuo indi
gnitatis inueniatur quod oculos tue
maiestatis offendat. Dcōm magni-
tudinem bonitatis tue et multitudi-
nem miserationū tuar respice in me
et exaudi orationē paupis serui tui
longe exulātis in regiōe vmbre mor
tis. Protege et ꝓserua aīam seruuli
tui inť tot discrimina vite corruptibi
lis: ac comitāte gr̄a tua dirige p viā

pacis ad patriam ꝑpetue claritatis.
Explicit liber Tercius
Incipit Quartus

Deuota exhortatio ad sacrā corpis xp̄i cōionem. Uox xp̄i.

Venite ad me oēs qui laboratis et onerati estis et ego reficiam vos dicit dn̄s. Panis quē ego dabo: caro mea est: ꝓ mūdi vita. Accipite ⁊ comedite: Hest corp⁹ meū qđ ꝓ vobis tradet̄. Hoc facite in meā cōmemoratiōem. Qui mādu cat carnē meā et bibit meū sanguinē in me manet et ego in illo. Uerba q̄ ego locut⁹ sū vobis: spūs et vita sūt

Cum quanta reuerentia xp̄s sit suscipiendus Ca. j.

Hec sūt verba tua xp̄e veritas et̄na: q̄uis